

Under de nye Forhandlinger, der fandt Sted i Sommeren 1947 efter stedfundet Lagtingsvalg paa Færøerne, havde vi herfra det Ønske, at det skulde kunne lykkes at naa til et Resultat, som kunde faa Tilslutning fra alle de færøske Partier. Det viste sig ugørligt, og jeg krænker vist ingen af de færøske Repræsentanter ved at sige, at det er jo noget, vi før har erfaret hernede, at det vanskeligste er, naar det kommer til Stykket, at tilvejebringe Enigheden paa Færøerne. Resultatet blev da, at det Forslag, der blev udarbejdet, og som alle Rigsdagspartierne trods de Betæneligheder, det ene og det andet Parti maatte nære, stillede sig bagved, fik Tilslutning fra Repræsentanterne for de tre af de færøske Partier, og disse Partier tiltraadte Forslaget i Lagtinget, der gav sin Tilslutning med 12 Stemmer mod 7, medens Folkepartiet er gaaet imod Forslaget. Det samme Flertal valgte dernæst at sende et 4 Mands Udvalg til København for sammen med Regerings- og Rigsdagsdelegationen at udarbejde Forslaget til den fornødne Lov; ved dette Samarbejde blev det Forslag til, jeg nu har fremsat. Det har været forelagt Lagtinget og er vedtaget af dette under 5. December 1947 med 12 Stemmer mod 6.

Fremsættelsen her paa Rigsdagen er kun blevet udsat, indtil Færøernes Repræsentanter i Folketinget kunde blive valgt og deltaget i Forhandlingerne.

Tilbage staar der for mig endnu kun her at udtale min Tak til dem, der har deltaget i Forhandlinger og i Arbejdet for at finde et godt, holdbart og til alle Sider forsvarligt Grundlag at bygge den fremtidige Ordning paa. Jeg ved, at Arbejdet er gjort ud fra en ærlig Vilje til at gøre Ret og Skel og til at søge Mulighederne for et fremtidigt Samarbejde, bygget paa gensidigt Venskab, Forstaaelse og Tillid. Det er min Tro, at der kan bygges paa dette Grundlag, og det er mit Haab, at Fremtiden vil vise, at vore Bestræbelser ikke var forgæves, at vi sigtede rigtigt, at vi handlede i god nordisk Aand, og at Færøerne maa gaa en god Udvikling i Møde til Gavn for Færingerne selv og til Gavn og Ære for alle os, der hører sammen i Danmarks Rige.“

Ved Lovforslagets 1. Behandling i Folketinget fik de to færøske Repræsentanter først Ordet. Af disse gav *P. M. Dam* (U. P.) Lovforslaget sin uforbeholdne anbefaling, idet han gav Udtryk for et oprigtigt Ønske om, at det dansk-færøske Samarbejde i Fremtiden maatte foregaa i en virkelig Forstaaelsens Aand fra begge Sider til Lykke og Gavn for de to Folk. *Thorstein Petersen* (U. P.) gik derimod stærkt imod Forslaget. Han sluttede sit Indlæg i Sagen saaledes: